

Vergaderjaar 1985–1986

19 258 **Wijziging van de Algemene Ouderdomswet
(gelijkstelling niet-gehuwde personen met gehuwden of
echtgenoten)****Nr. 4** **BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGE-
LEGENHEID**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 11 oktober 1985

Door de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid is gevraagd naar de ervaringen, opgedaan met het per 1 april 1985 ingevoerde beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de Algemene Ouderdomswet (AOW). Zij wordt geconfronteerd met signalen dat op tal van terreinen de uitvoering van de Wet van 28 maart 1985 (Stb. 180) problemen oplevert. Met name wenst de Commissie dat nader wordt ingegaan op de samenloop van AOW-ouderdomspensioen met uitkeringen krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW), op grond van een regeling van de Stichting Ontwikkeling en Sanering voor het midden- en kleinbedrijf of ingevolge een der overheidspensioenwetten. Hieruit zou een aanzienlijke inkomensachteruitgang optreden.

Voorts vraagt de Commissie aandacht voor de gevolgen voor de bejaardenzakenfondsverzekering ingevolge de Ziekenfondswet (ZFW) en de eigen-bijdrageregeling krachtens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ).

Mede namens de Staatssecretaris van Economische Zaken, de heer P. H. van Zeil, en de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, zal ik gaarne op genoemde onderwerpen nader ingaan.

1. Uitvoeringsproblemen

De uitvoeringsproblemen met betrekking tot de Wet van 28 maart 1985 (Stb. 180), inzake invoering van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW, stonden voornamelijk in verband met de fiscale overgangsmaatregel van 29 maart 1985 (Stcrt. 1985, 63) en de tijdige uitbetaling van nieuwe aanvragen om ouderdomspensioen.

Zoals ik in mijn antwoord op de vragen van de leden Ter Veld, Alders, Vermeend, De Grave en Linschoten (Vergaderjaar 1984–1985, Aangangsels van de Handelingen, nr. 914) en op de vragen van het lid Ter Veld (Vergaderjaar 1984–1985, Aangangsels van de Handelingen, nr. 1111) reeds heb aangegeven, waren deze problemen van tijdelijke aard en zijn zij inmiddels opgelost. Ik meen thans te kunnen volstaan met verwijzing naar mijn antwoord op de voornoemde vragen.

2. Samenloop van AOW-ouderdomspensioen met uitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW)

Situatie tot 1 april 1985

Voor de totstandkoming van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW was in artikel 36, tweede lid, van de AAW bepaald, dat indien de echtgenoot van degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering is toegekend, aanspraak heeft op ouderdomspensioen ingevolge de AOW, de arbeidsongeschiktheidsuitkering slechts wordt uitbetaald indien en voor zover deze het bedrag van dat pensioen overtreft.

Voor de aanpassing van de AOW aan het beginsel van gelijke behandeling bestond derhalve reeds de situatie, dat het zelfstandige recht op uitkering ingevolge de AAW voor de gehuwde vrouw niet volledig werd geëffectueerd. De reden voor de bovengenoemde bepaling is de volgende.

De AAW voorziet als volksverzekering in een uitkering op minimumniveau, waarvan de hoogte afhankelijk is van de gezinssituatie van de betrokkene. Dit blijkt onder meer uit de bepaling dat, indien van een echtpaar beide echtgenoten arbeidsongeschikt zijn, een zodanige evenredige korting op beide uitkeringen plaatsvindt dat de som van die uitkeringen het minimumniveau voor gehuwden niet te boven gaat. Bij de invoering van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AAW is eenzelfde gedragslijn gevolgd bij samenloop van een AAW-uitkering bij de ene echtgenoot met een AOW-uitkering bij de andere echtgenoot. Besloten is destijds de daartoe reeds bestaande anticumulatieregeling in geval van samenloop van AAW-uitkering met een wezenpensioen ingevolge de Algemene Weduwen- en Wezenwet (AWW) (artikel 36, eerste lid, AAW) uit te breiden met de hiervoor omschreven anti-cumulatie tussen AAW en AOW-pensioen. Hieruit moge blijken, dat een AAW-uitkering, op grond van de minimumbehoeftefunctie van die wet, derhalve niet alleen geanticumuleerd wordt met inkomen uit verrichte arbeid (artikel 33, AAW).

Onverminderd de vorenomschreven reden is overigens nadien de bruto AAW-uitkering in verband met de invoering van de vereveningsbijdrage verhoogd om het gewenste netto-resultaat te handhaven. Aangezien de anticumulatie op bruto-basis plaatsvindt, komt altijd een deel van de

Daarnaast wordt in de AAW de gehuwdengrondslag trapsgewijs verlaagd tot de ongehuwdengrondslag in geval van inkomen uit arbeid of een sociale verzekeringsuitkering van de gehuwde AAW-gerechtigde zelf of van zijn of haar echtgenoot.

Situatie bij toekenning AOW-pensioen met terugwerkende kracht.

Indien met terugwerkende kracht tot 1 januari 1985 aan de gehuwde vrouw een zelfstandig recht op AOW-ouderdomspensioen wordt gegeven, blijkt de AAW-uitkering van de echtgenoot tot 1 april 1985 ten onrechte, nl. in strijd met artikel 36, tweede lid, AAW, te zijn uitbetaald. In dit geval dient de AAW-uitkering te worden teruggevorderd of verrekend.

Situatie in de periode 1 april 1985–1 april 1988

Bij de Wet van 28 maart 1985 (Stb. 180) is de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW gerealiseerd in de vorm van een uitkeringssysteem van basispensioenen en inkomensafhankelijke toeslagen. Bij wijze van overgangsmaatregel is echter bepaald dat de inkomensafhankelijkheid eerst met ingang van 1 april 1988 wordt ingevoerd.

Op grond van artikel V, onderdeel G, van de voornoemde wijzigingswet is met de invoering van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW het tweede lid van artikel 36 van de AAW vervallen. Met ingang van 1 april 1985 is de samenloop van AOW-ouderdomspensioen met AAW-uitkering geregeld in artikel XXII van de eerdergenoemde wet.

Ingevolge dat artikel wordt de AAW-uitkering – indien de echtgenoot van de AAW-uitkeringsgerechtigde aanspraak heeft op AOW-ouderdomspensioen én een inkomensafhankelijke toeslag – slechts uitbetaald voor zover deze de *toeslag* op grond van de AOW overtreft. Deze toeslag wordt immers ten behoeve van de jongere echtgenoot uitbetaald. Het individuele AOW-pensioen voor een gehuwde wordt daarbij buiten beschouwing gelaten. Hiermee wordt naar mijn mening derhalve volledig aangesloten bij de uitgangspunten voor de verzelfstandigde uitkeringssystematiek van de AOW.

Door middel van een wijziging van het Inkomensbesluit AAW wordt met ingang van 1 april 1985 het AOW-pensioen aangemerkt als inkomen voor de bepaling van de AAW-grondslag. Indien een gehuwde AAW-gerechtigde geen echtgenoot ten laste heeft – bijvoorbeeld omdat deze een AOW-pensioen ontvangt – wordt zijn of haar uitkering berekend aan de hand van de ongehuwdengrondslag. Aangezien deze uitkering slechts wordt geanticipeerd met de AOW-toeslag, blijft het recht op een gedeelte van de AAW-uitkering gehandhaafd. Zelfs is er sprake van een stijging van het gezamenlijke bruto-inkomen in vergelijking tot de situatie van voor 1 april 1985.

Voor zover AAW-uitkeringsgerechtigden tevens recht hebben op een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), heeft de anticumulatieregeling feitelijk geen gevolgen, aangezien de tot uitbetaling komende WAO-uitkering in dat geval hoger wordt.

Deze situatie bestond echter ook vóór 1 april 1985 al.

Situatie vanaf 1 april 1988

Wanneer de AOW-toeslag – per 1 april 1988 – inkomensafhankelijk wordt, zal er geen anticumulatie plaatsvinden als gevolg van de uitgangspunten voor de individuele uitkeringssystematiek. Zowel de AOW- als de AAW-gerechtigde ontvangt een eigen uitkering, die niet afhankelijk is van het inkomen van een ander. De op de uitkering te verlenen toeslagen – in de AAW wordt gesproken van hogere grondslagen – zijn wel inkomensafhankelijk. Zo zal de AAW-uitkering als inkomen ingevolge het te ontwerpen Inkomensbesluit AOW moeten worden beschouwd en is de AOW-uitkering inkomen ingevolge het Inkomensbesluit AAW.

De Sociale Verzekeringsraad (SVR) is over de in de Wet van 28 maart 1985, (Stb. 180), opgenomen anticumulatieregeling geen advies gevraagd, aangezien de bestaande gedragslijn niet fundamenteel is gewijzigd.

Ten aanzien van de vraag van uw Commissie of een AAW-uitkering voor de beneden-65-jarige partner van een AOW-pensioengerechtigde 50% in plaats van 70% zou moeten bedragen, merk ik nog op, dat thans geen voornemens in die richting bestaan.

3. Samenloop van AOW-ouderdomspensioen met uitkering van de Stichting Ontwikkeling en Sanering voor het midden- en kleinbedrijf

De door genoemde Stichting uitgevoerde regeling is de Bedrijfsbeëindigingshulp (BBH) van het Ministerie van Economische Zaken. De hoofdlijnen voor het in het kader van die regeling te voeren beleid worden vastgesteld door de Staatssecretaris van Economische Zaken. Binnen die hoofdlijnen voert het stichtingsbestuur een eigen beleid, waarna de daarbij tot stand gekomen bestuursbesluiten ter goedkeuring worden voorgelegd aan de voornoemde staatssecretaris.

De BBH-regeling beoogt uitkeringsgerechtigden een minimum bestaansniveau te garanderen. Dit geschiedt door middel van een bruto uitkering, waarin is begrepen een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten van ziektekostenverzekering. Van deze uitkering dient de uitkeringsgerechtigde zelf de premies voor de volksverzekeringen, de premie voor de ziektekostenverzekering en de loon- of inkomstenbelasting te betalen. Na aftrek van deze premies en belasting resteert een netto-uitkering ter hoogte van de uitkeringen krachtens de Algemene Bijstandswet (ABW).

In het hiervoor bedoelde beleidskader bestaat reeds lang de bepaling, dat het recht op BBH-uitkering eindigt met ingang van de maand waarin de rechthebbende of zijn echtgenoot aanspraak maakt op ouderdomspensioen ingevolge de AOW.

In het verleden leidde dit niet tot complicaties, omdat slechts de gehuwde man recht op AOW-ouderdomspensioen had, terwijl hij in vrijwel alle gevallen ook degene was die aanspraak had op de BBH-uitkering. De toekenning van AOW-ouderdomspensioen en de beëindiging van de BBH-uitkering sloten naadloos op elkaar aan.

Als gevolg van de invoering van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW krijgen met ingang van 1 april 1985 echter nu ook gehuwde vrouwen, met een jongere echtgenoot, die recht heeft op een BBH-uitkering, aanspraak op AOW-ouderdomspensioen. Hieraan wordt overeenkomstig de overgangsbepalingen van de Wet van 28 maart 1985, (Stb. 180), terugwerkende kracht verleend tot uiterlijk 1 januari 1985, een en ander afhankelijk van het moment, waarop de gehuwde vrouw de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. Het AOW-ouderdomspensioen zal wederom op grond van overgangsbepalingen bestaan uit een basispensioen en een *inkomensonafhankelijke* toeslag.

Conform de reeds bestaande BBH-bepaling komt in dergelijke gevallen het recht op de BBH-uitkering te vervallen. Hierdoor ontstaat een inkomensachteruitgang, aangezien beide regelingen een gelijk minimuminkomen verlenen. Alleen het moment waarop de BBH-uitkering eindigt en het AOW-pensioen ingaat, kan eerder aanbreken en wel in het geval de gehuwde vrouw eerder de pensioengerechtigde leeftijd bereikt dan haar man.

Inmiddels is geconstateerd, dat zich het geval kan voordoen waarin de AOW-pensioengerechtigde huwelijkspartner van de ex-BBH-gerechtigde komt te overlijden, terwijl de ex-BBH-gerechtigde zelf nog niet de AOW-pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt. Die partner blijft dan achter zonder AOW-ouderdomspensioen of BBH-uitkering en zal slechts een beroep kunnen doen op de ABW.

De BBH kent voor dergelijke situaties op dit moment nog geen voorzieningen. Op korte termijn zullen er in de bestuursbesluiten «herlevingsbepalingen» worden opgenomen. Hieraan zal terugwerkende kracht worden verleend.

Voorts kent de BBH-regeling anticumulatiebepalingen op grond waarvan bepaalde inkomsten van de BBH-uitkeringsgerechtigde en zijn echtgenoot geheel of gedeeltelijk in mindering worden gebracht op de BBH-uitkering. Een WAO-uitkering bij voorbeeld wordt volledig in mindering gebracht.

Het karakter van de BBH-regeling bepaalt of ander inkomen leidt tot vermindering van de BBH-uitkering dan wel beëindiging van het recht daarop. Zoals reeds opgemerkt, is de BBH-regeling een uitkeringsregeling op het niveau van de normbedragen van de ABW.

Ontvangt derhalve de BBH-uitkeringsgerechtigde of zijn echtgenoot een andere uitkering volgens een uitkeringsregeling, die is gebaseerd op minimum bestaansgarantie, dan eindigt de aanspraak op de BBH-uitkering. Aangezien de WAO verschillende uitkeringsniveaus kent – afhankelijk van het vroegere arbeidsinkomen en de mate van arbeidsongeschiktheid – wordt in de situatie dat de partner van een BBH-gerechtigde een WAO-uitkering ontvangt, de BBH-uitkering slechts uitbetaald indien en voor zover die de WAO-uitkering overtreft en is er geen sprake van beëindiging van het recht op die BBH-uitkering.

Zoals eerder opgemerkt, is aan het zelfstandige recht op AOW-ouderdomspensioen voor de gehuwde vrouw terugwerkende kracht verleend tot uiterlijk 1 januari 1985.

Voor zover aan de gehuwde vrouw met terugwerkende kracht een AOW-ouderdomspensioen is toegekend, diende de eventueel aan haar echtgenoot toegekende BBH-uitkering te worden beëindigd met ingang van dezelfde datum als die, waarop het AOW-ouderdomspensioen was ingegaan,

derhalve ook met terugwerkende kracht. In omstreeks 200 gevallen is op die manier over de maanden januari tot en met april ten onrechte BBH-uitkering uitbetaald (uitvoeringstechnisch was het niet mogelijk de BBH-uitkering over de maand april reeds in te houden).

Hoewel in die gevallen een mededeling is verzonden, waarin is verzocht rekening te houden met de noodzaak om de teveel betaalde BBH-uitkering terug te betalen, is besloten over het eerste kwartaal van 1985 niet tot terugvordering over te gaan.

In verband met de gevoerde voorlichtingscampagne rond de invoering van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW mag verondersteld worden, dat voldoende bekendheid bestond met de situatie rond 1 april 1985. Om die reden is besloten de teveel uitgekeerde BBH-uitkeringen over de maand april wel terug te vorderen.

Wat betreft de fiscale aspecten merk ik nog het volgende op.

Indien beide huwelijkspartners over een eigen inkomen beschikken, is er volgens de fiscale wetgeving sprake van een tweeverdienerssituatie.

Wanneer die situatie voor het eerst in de loop van een kalenderjaar ontstaat – onder andere in de gevallen waarin sprake is van beëindiging van een BBH-uitkering van de ene huwelijkspartner in verband met de toekenning van een AOW-ouderdomspensioen aan de andere partner – heeft dat tot gevolg, dat vanaf dat moment maandelijks meer loonbelasting wordt ingehouden.

Daardoor zal (*uitsluitend in dat betreffende kalenderjaar*) op jaarbasis teveel belasting zijn ingehouden. Dit teveel betaalde kan uiteraard na afloop van dat kalenderjaar van de belastingdienst teruggevorderd worden. Door vooraf een verzoek tot voetoverheveling in te dienen, kan de maandelijks netto-inkomensachteruitgang enigermate verlicht worden.

Met ingang van 1986 kan deze groep belastingplichtigen wellicht profiteren van de twee door het Ministerie van Financiën ontworpen regelingen voor de zogenaamde «kleine tweeverdieners». Enerzijds wordt er voorgesteld de voetoverheveling maandelijks te laten plaatsvinden en anderzijds zal slechts 85% van het inkomen van de minstverdienende partner in aanmerking worden genomen bij de aftrek van de belastingvrije som.

4. Samenloop van AOW-ouderdomspensioen met uitkering ingevolge een der overheidspensioenwetten

Met de Wet van 25 april 1985, (Stb. 228), is de aanpassing van de overheidspensioenregelingen aan de invoering van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW tot stand gekomen. Aan deze aanpassing is uiteraard terugwerkende kracht verleend tot 1 januari 1985.

Voor die datum werd van de gehuwde man 2% van het AOW-gehuwdenpensioen-oude stijl per dienstjaar bij de overheid ingebouwd in het overheidspensioen. Bij het maximum van 40 dienstjaren bedroeg de inbouw van het AOW-gehuwdenpensioen-oude stijl derhalve 80%.

In artikel 2, eerste en tweede lid, van de voornoemde wijzigingswet is de nieuwe samenloopregeling van AOW-ouderdomspensioen met overheidspensioen neergelegd. Uitgangspunt daarbij diende te zijn dat de aanpassing aan de invoering van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de AOW niet mag leiden tot verzwaring van de pensioenlasten voor de particuliere fondsen noch voor de overheidspensioenregelingen.

Daarom wordt in de nieuwe samenloopregeling dan ook onder het algemeen pensioen van de belanghebbende mede begrepen het AOW-ouderdomspensioen van de echtgenoot tenzij het echtpaar duurzaam gescheiden leeft.

Een en ander betekent dat de situatie van na de invoering van de voornoemde wijzigingswet geen nadelige materiële gevolgen voor de pensioengerechtigde met zich brengt ten opzichte van de situatie van vóór 1 januari 1985.

5. Gevolgen voor de bejaardenziekenfondsverzekering ingevolge de Ziekenfondswet (ZFW) en de eigen-bijdrage-regeling krachtens de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ)

Ziekenfondswet

Naast de andere sociale verzekeringswetten dient ook de ZFW in overeenstemming te worden gebracht met het in de zogenaamde derde richtlijn neergelegde beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen.

In een inmiddels voorbereid wetsvoorstel is – gelet op de nauwe samenhang tussen de toelatingsregelen voor de bejaardenverzekering en de aanspraken krachtens de AOW – overeenkomstig het advies van de Ziekenfondsraad (ZFR) van 24 januari 1985 gekozen voor een opzet, die zoveel mogelijk in overeenstemming is met het gewijzigde uitkeringssysteem van de AOW. Dat houdt in dat aan iedere ingezetene van 65 jaar en ouder – ongeacht het geslacht – een zelfstandig recht op toelating tot de bejaardenverzekering wordt toegekend.

Als gevolg hiervan zal de gehuwde boven-65-jarige vrouw van een bejaarde verzekerde man niet langer medeverzekerd zijn, maar een eigen recht hebben op toelating tot de bejaardenverzekering. Uiteraard blijft op grond van het draagkrachtbeginsel in de ZFW gelden dat voldaan moet worden aan de voor deze verzekering geldende toelatingsvoorwaarden. Daartoe behoort de eis dat het inkomen – bij gehuwden: het gezamenlijk inkomen – de gestelde inkomensgrens niet te boven gaat.

Heeft de boven-65-jarige verzekerde een beneden-65-jarige echtgenoot, dan zal die echtgenoot – man of vrouw – zijn medeverzekerd, tenzij die jongere echtgenoot zelf verplicht verzekerd is ingevolge de ZFW.

Aansluitend aan het ontstaan van een zelfstandig verzekeringsrecht voor de bejaardenziekenfondsverzekering dient tevens een zelfstandige premieplicht te worden ingevoerd. Een inmiddels voorbereide algemene maatregel van bestuur strekt tot invoering hiervan. Voorzien wordt dat elk van de beide echtgenoten zelfstandig een premie betaalt, die de helft bedraagt van het bedrag, dat voorheen door de verzekerde en de meeverzekerde echtgenote samen moest worden betaald.

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten

Zoals door de ZFR in zijn advies van 22 november 1984 wordt geconstateerd, heeft de verzelfstandiging van het recht op AOW-ouderdomspensioen gevolgen voor zowel de vaststelling als de inning van de eigen bijdrage in het kader van de AWBZ.

Indien beide echtgenoten ten laste van de AWBZ in een inrichting verblijven, is krachtens de thans geldende bijdrageregeling alleen de mannelijke echtgenoot de inkomensafhankelijke eigen bijdrage verschuldigd.

In voorbereiding is een wijziging van deze regeling waarbij wordt voorgesteld, dat de echtgenoten tezamen de eigen bijdrage verschuldigd zullen zijn, waarbij de hoogte van de bijdrage voor de beide echtgenoten gezamenlijk dezelfde zal zijn als die, welke krachtens de huidige bijdrageregeling voor de desbetreffende mannelijke echtgenoot alleen wordt vastgesteld.

Eveneens in voorbereiding is een regeling om te bepalen welk gedeelte van de voor beide echtgenoten tezamen vast te stellen bijdrage door ieder van de echtgenoten afzonderlijk verschuldigd zal zijn. Voorzien wordt dat het aandeel van ieder van de echtgenoten afhankelijk wordt gesteld van het bruto inkomen van ieder van de echtgenoten afzonderlijk, verminderd met een aantal aftrekposten, die in beginsel voor elke bijdrageplichtige verzekerde van toepassing zijn. Aldus zal ieder van de echtgenoten naar rato van het eigen inkomen aansprakelijk zijn voor de betaling van de eigen bijdrage, die op basis van het gezamenlijk inkomen wordt vastgesteld.

De hiervoor aangegeven aanpassing van de eigen-bijdrageregeling in het kader van de AWBZ aan de derde richtlijn zal geen materiële wijziging brengen in de huidige bijdrageregeling en evenmin budgettaire consequenties hebben.

Omdat gevolg wordt gegeven aan het advies van de ZFR om van deze aanpassing gebruik te maken om de inzichtelijkheid van de huidige regeling te verbeteren door het verwerken van adviezen van de Commissie voor Beroepszaken van de ZFR en inhoudelijke richtlijnen van de ZFR-circulaires ter zake, vergt de voorbereiding van de hierbedoelde aanpassing geruime tijd. Realisering ervan wordt evenwel nog in de loop van dit jaar voorzien.

In verband met de vraag van uw Commissie naar de stand van zaken met betrekking tot de uitwerking van het ongevraagd uitgebrachte advies van de ZFR merk ik nog het volgende op.

Aannemende dat in de vraagstelling bedoeld wordt op het ZFR-advies van 24 januari 1985, moge uit het voorgaande blijken dat bedoeld advies inmiddels zijn weerslag heeft gevonden in een ontwerp van wet. De omstandigheid dat de daarbedoelde aanpassing van de bejaardenziekenfondsverzekering aan de derde richtlijn niet in een eerder stadium kon worden gerealiseerd, is gelegen in de volgende redenen.

Omdat er een nauwe samenhang bestaat tussen de regeling van de bejaardenziekenfondsverzekering en de aanspraken krachtens de AOW, moest de ZFR met advisering wachten tot na de indiening van het ontwerp van wet tot aanpassing van de AOW aan het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen. Toen het bedoelde ontwerp werd ingediend, was het kabinet inmiddels voornemens de bejaardenziekenfondsverzekering met ingang van 1 januari 1985 op te heffen. Een aanpassing van die verzekering aan de voornoemde richtlijn was hierdoor overbodig.

Zodra duidelijk was dat de opheffing van de bejaardenziekenfondsverzekering niet per 1 januari 1985 kon worden gerealiseerd, is de ZFR te kennen gegeven dat het alsnog uitbrengen van advies omtrent de bedoelde aangelegenheid op prijs zou worden gesteld. De ZFR is er in geslaagd om te voldoen aan het verzoek om uiterlijk in januari 1985 advies uit te brengen. Onmiddellijk na ontvangst van het advies is een aanvang gemaakt met de voorbereiding van het bedoelde ontwerp van wet, hetgeen er inmiddels toe heeft geleid dat het ontwerp van wet is voorgedragen aan Hare Majesteit de Koningin met het verzoek dit bij de Raad van State ter overweging te brengen.

Met de bovenstaande uiteenzetting hoop ik u volledig te hebben ingelicht.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf